

[Per Hækkerup.]

sigtige vurdering af valutasisuationen. Det er muligt, at vi har det mest glædelige med hensyn til valutaudviklingen bag os. Ingen af os kan jo med blot nogen grad af bestemtbed vide, hvorledes vore afsætnings- og indkøbsforhold vil arte sig i den kommende tid. Selv om det er glædeligt, at de tal, vi i går fik over valutabevægelserne i maj måned, fortsat viser en stigning i valuta-beholdningen, er stigningstempoet dog ned-sat, og ganske særlig gælder det, at stig-ningen i sidste halvdel af måneden var beskeden.

Men hvis det ærede medlem nærer en sådan frygt og usikkerhedsfornemmelse over for den fremtidige valutaudvikling, må det unægtelig undre, at såvel han som det konservative folkeparti gør sig til tals-mænd for, at man skal annullere andet år af stabiliseringslånet. Det kan næppe være korrekt at ændre den ret stramme finans-politik, der har været gennemført, hvis man mener, at valutarisk set gunstige vinde er ved at ændre sig for os, og at vi måske står over for at få et lidt strengere vejrlig.

De bemærkninger, det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjorde om, at man måske måtte se med lidt mere betænkelighed på valutaudviklingen, fordi der var sket en ændring i pengepolitikken, som den førtes fra regeringens side, er jo blevet belyst og tilbagevist i den højtærede stats- og uden-rigsministers bemærkninger om finansmini-steriets træk på nationalbanken. Jeg synes, jeg dertil kunne ønske at føje, at det ærede medlem tilsyneladende har glemt, at der mellem de 2 perioder, han sammenlignede, nemlig de første 4 måneder i 1957 og de første 4 måneder i 1958, er sket en ændring i den praksis, der findes for finansministe-riets betaling af refusioner til kommunerne for udgifter på forskellige områder, og at denne ændring må påvirke forskydningerne i de enkelte måneder i statens træk, der jo, som det ærede medlem ved, svinger overordentlig stærkt under påvirkning af likviditetsbehovet i finansministeriet. Der-for ser billedet også noget anderledes ud — som det fremgik af stats- og udenrigs-ministerens redegørelse — når man medtager maj måned.

Men jeg synes, at man yderligere til det ærede medlems vurdering skulle føje, at der

i april måned i år, som jo i den henseende fremtræder noget ugunstigere end april måned 1957, skete en tilbagebetaling til Den internationale Valutafond af en del af det lån, vi optog i juni måned 1957.

Tilbagebetalingen androg 10 mill. dollars, og det betyder naturligvis, at ligesom vi i 1957 som følge af optagelsen af lånet fik en forskydning på 235 mill. kr. i gunstig retning mellem ministeriet og national-banken, fik vi nu en ekstraordinær forskyd-ning i april måned i år på 70 mill. kr. Sammenligningsgrundlaget har efter min opfattelse ikke været tilstrækkeligt belyst af det ærede medlem, og de konklusioner, han drager, er derfor helt uden relation til de bevægelser, der reelt er sket. Der er ikke tale om, at der er sket nogen ændring af den almindelige kurs i vor pengepolitik og vor finanspolitik, tværtimod har finans-ministeriet i forhold til pengemarkedet og i forhold til nationalbanken i virkeligheden været neutral i det forløbne år, og det svarer mig bekendt til en af de målsæt-ninger, som de to store oppositionspartier tidligere har stillet for en regerings økono-miske politik.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Poul Møller, der fremførte en række betragtnin-ger om arbejdsforholdene her i tinget og de lidt nye vaner, vi måske skal tilpasse os som følge af flertalsregeringens dannelse og problemerne omkring samarbejdet mellem partierne, at jeg synes, hans betragtninger var overordentlig interessante, og jeg vil også tro, at vi senere kan få lejlighed til at gå ind i en nærmere drøftelse af de erfa-ringer, vi måtte have indvundet hidtil; men i beklagelserne over den måde, hvorpå ar-bejdet er forløbet her i tinget i det sidste år, synes jeg, det er nødvendigt — for at gøre billedet komplet — at sige, at havde oppositionen ikke været så tilbageholdende i udvalgsarbejdet i den første del af folke-tingsåret, ville arbejdspresset i den sidste del af folketingsåret sikkert ikke have været helt så stærkt, som det nu har vist sig at være. Jeg mener ikke, det fritager os andre for vort ansvar, men jeg synes, at det ærede medlem ligesom underkendte, at også oppo-sitionen har haft en vis medindflydelse på, hvorledes arbejdet rent faktisk har formet sig i folketingets udvalg.

Det efter min opfattelse mest interessante